

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ВІСНИК

АГРАРНОЇ НАУКИ ПРИЧОРНОМОР'Я

Науковий журнал

*Виходить 4 рази на рік
Видається з березня 1997 р.*

Випуск 1 (71) 2013

Миколаїв
2013

<http://visnyk.mnau.edu.ua/>

Засновник і видавець: Миколаївський національний аграрний університет.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №19669-9469ПР від 11.01.2013.

Згідно з Постановою ВАК України від 14.04.2010 р. № 1-05/3 видання включено до переліку фахових видань.

Головний редактор: В.С. Шебанін, д.т.н., проф., чл.-кор. НААНУ

Заступники головного редактора:

І.І. Червен, д.е.н, проф.
В.І. Гавриш, д.е.н., проф.
В.П. Клочан, к.е.н., доц.
М.І. Гиль, д.с.-г.н., проф.
В.В. Гамаюнова, д.с.-г.н., проф.

Відповідальний секретар: Н.В. Потриваєва, к.е.н., доц.

Члени редакційної колегії:

Економічні науки: О.В. Шебаніна, д.е.н., проф.; Н.М. Сіренко, д.е.н., проф.; О.І. Котикова, д.е.н., проф.; Джулія Олбрайт, PhD, проф. (США); І.В. Гончаренко, д.е.н., доц.; О.М. Вишневська, д.е.н., доц.; А.В. Ключник, д.е.н., доц.; О.Є. Новіков, д.е.н., доц.; О.В. Скрипнюк, д.ю.н., проф.; О.Д. Гудзинський - д.е.н., проф.; О.Ю. Єрмаков, д.е.н., проф.; В.І. Топіха, д.е.н., проф.; В.М. Яценко, д.е.н., проф.; М.П. Сахацький, д.е.н., проф.; В.С. Дога, д.е.н., проф. (Молдова).

Технічні науки: Б.І. Бутаков, д.т.н., проф.; К.В. Дубовенко, д.т.н., проф.; К.М. Думенко, д.т.н., доц.; В.Д. Будаков, д.т.н., проф.; С.І. Пастушенко, д.т.н., проф.; А.А. Ставинський, д.т.н., проф.; В.П. Лялякіна, д.т.н., проф. (Росія).

Сільськогосподарські науки: В.С. Топіха, д.с.-г.н., проф.; Т.В. Підпала, д.с.-г.н., проф.; А.С. Патрева, д.с.-г.н., проф.; В.П. Рибалко, д.с.-г.н., проф., академік НААН України; І.Ю. Горбатенко, д.б.н., проф.; І.М. Рожков, д.б.н., проф.; В.А. Захаров, д.с.-г.н., проф. (Росія); С.Г. Чорний, д.с.-г.н., проф.; М.О. Самойленко, д.с.-г.н., проф.; А.К. Антипова, д.с.-г.н. доц.; В.І. Січкарь, д.б.н., проф.; А.О. Лимар, д.с.-г.н., проф.; А.П. Орлюк, д.б.н., проф.; В.Я. Щербаков, д.с.-г.н., проф.; Майкл Бьоме, проф. (Німеччина).

Рекомендовано до друку вченою радою Миколаївського національного аграрного університету. Протокол № 6 від 26.02.2013 р.

Посилання на видання обов'язкові.

Точка зору редколегії не завжди збігається з позицією авторів.

Адреса редакції, видавця та виготовлювача:

54020, Миколаїв, вул. Паризької комуни, 9,

Миколаївський національний аграрний університет,

тел. 0 (512) 58-05-95, www.mnau.edu.ua

© Миколаївський національний аграрний університет, 2013

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ПРИБУТОК М'ЯСО-ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

С.С. Стецюк, аспірант

Науковий керівник – Гладій М.В., д.е.н., професор, академік НААН України
ННЦ «Інститут аграрної економіки» НААН України

Запропоновано класифікацію факторів впливу на прибуток м'ясопереробних підприємств залежно від характеру дії на економічний ефект. Оцінено ступінь впливу чинників на рівень прибутковості виробників продукції м'ясопереробки Черкаської області. Наведено кількісну інтерпретацію взаємозв'язку податкових інструментів і економічного ефекту суб'єктів господарювання.

Ключові слова: прибуток, рівень прибутковості, м'ясопереробна галузь, факторний аналіз, аналіз чутливості.

Постановка проблеми. Стрімкий занепад вітчизняного тваринництва та несприятливі для ведення бізнесу умови призвели до стрімкого погіршення фінансового стану виробників продукції м'ясопереробки. Запорукою подолання цієї проблеми є виявлення факторів формування прибутку м'ясопереробних підприємств у розмірі, що забезпечив би розширене відтворення їх господарського процесу.

Аналіз останніх досліджень. Проблема дослідження процесів функціонування м'ясопереробної галузі, підвищення її ефективності, інноваційно-інвестиційного забезпечення присвячено праці таких вітчизняних вчених-економістів, як О. Драган [1], В. Ємцева [2], П. Заремба [3, 4], Г. Кундеева [6], О. Мазуренко [7], К. Міхеєнко [8], Т. Пічкур [9], В. Янковий [11] та ін. Незважаючи на те, що результати факторного аналізу висвітлено у працях деяких із перелічених та ряду інших авторів, кількісного описання впливу чинників прямого та опосередкованого впливу на рівень економічного ефекту та їх рейтингової оцінки раніше не здійснювалося.

Мета дослідження. Метою дослідження є виявлення найбільш значущих та вагомих факторів впливу на рівень прибутку вітчизняних м'ясопереробних підприємств.

Результати дослідження. Оскільки однією з основних цілей здійснення підприємницької діяльності є отримання

прибутку, розвиток м'ясопереробних підприємств передбачає збільшення економічного ефекту від господарювання, що, в свою чергу, вимагає цілеспрямованої дії на основні фактори впливу на прибуток. Чинники, які відіграють ключову роль у процесі формування економічного ефекту суб'єктів підприємництва, доцільно поділити на два типи залежно від характеру їх дії на результати господарської діяльності: 1) фактори прямого впливу, які забезпечують формування економічного ефекту підприємств; 2) чинники опосередкованої дії, що впливають на обсяг прибутку. До основних чинників прямої дії віднесено ціну, собівартість, обсяг реалізації продукції. Підвищуючи ціну та обсяг реалізації м'ясопереробної продукції, а також знижуючи її собівартість, можливо збільшити прибуток від переробки м'яса. Однак при цьому слід враховувати ряд особливостей, які можуть змінити характер впливу цих показників на економічний ефект:

1) збільшувати ціну доцільно лише у разі нееластичності попиту на продукцію м'ясопереробки;

2) якщо збільшення обсягів реалізації здійснюється за рахунок нарощення обсягів виробництва, слід відстежувати, щоб умовно постійні витрати не трансформувалися на змінні, оскільки це призведе до збільшення собівартості одиниці продукції.

Статистичний аналіз прибутковості проведено на основі даних про результати діяльності м'ясопереробних підприємств Черкаської області. Обсяг вибіркової сукупності склав 23 об'єкти дослідження. За результатами проведеного аналізу встановлено, що частина виділених факторів знаходиться в оберненому зв'язку із прибутком (табл. 1). Насамперед це стосується розміру виробничих витрат у розрахунку на 1 грн валової продукції, коефіцієнти кореляції за якими мають відносно високі значення.

Невисоким за рівнем є коефіцієнт кореляційного зв'язку між прибутком та фондovіддачею. Що ж стосується інтервальної оцінки парних коефіцієнтів, то розмір інтервалів у всіх показниках є відносно невеликим. Проте з результатів співставлення розмаху варіації із значенням самих коефіцієнтів видно, що найбільш суттєвим розривом між мінімальним та

максимальним значеннями коефіцієнта кореляції характеризуються показники фондівдачі (майже 8%) та обсягу валової продукції, що припадає на 1 грн оборотних засобів (майже 4%). Згідно з аналізом значущості парних коефіцієнтів кореляції, за *t*-критерієм Ст'юдента значна частина попередньо виявлених факторів несуттєво впливає на рівень економічного ефекту м'ясопереробних підприємств Черкаської області.

Таблиця 1

Точкова та інтервальна оцінки зв'язку прибутковості та її факторів у м'ясопереробних підприємствах Черкаської області

Показник	Точкова оцінка	Інтервальна оцінка		Розмах варіації	Частка розмаху варіації у рівні коефіцієнта кореляції, %
		мінімальне значення	максимальне значення		
Забезпеченість персоналу основними засобами	0,54	0,539	0,544	0,004	0,82
Забезпеченість персоналу оборотними засобами	0,54	0,538	0,543	0,004	0,82
Забезпеченість персоналу грошовими ресурсами	0,54	0,545	0,549	0,004	0,80
Фондовіддача	-0,08	-0,084	-0,078	0,006	7,69
Припадає валової продукції на 1 грн заробітної плати	0,58	0,586	0,590	0,004	0,70
Припадає валової продукції на 1 грн оборотних засобів	-0,32	-0,329	-0,324	0,006	1,71
Продуктивність праці	0,59	0,595	0,599	0,004	0,68
Припадає адміністративних витрат на 1 грн валової продукції	-0,16	-0,169	-0,162	0,006	3,69
Припадає витрат на збут на 1 грн валової продукції	0,24	0,241	0,247	0,006	2,42
Припадає виробничих витрат на 1 грн валової продукції	-0,56	-0,563	-0,559	0,004	-0,77

Джерело: власні дослідження.

До цих чинників належать показники забезпеченості персоналу оборотними та грошовими ресурсами, продуктивність основних та оборотних засобів, а також обсяг адміністративних витрат у розрахунку на 1 грн чистого доходу.

За результатами регресійного аналізу, жодна із традиційних видів математичних функцій не описує характер зв'язку між цими показниками та прибутком виробників продукції м'ясопереробки. Відтак, наведені фактори не впливають на рівень їх економічного ефекту і враховувати їх у подальшому аналізі недоцільно.

Особливу увагу слід звернути на відсутність взаємозв'язку між прибутком м'ясопереробних підприємств та їх фондовіддачею. Це пояснюється насамперед незначними обсягами прибутку у співставленні із витратами на виробництво: рівень рентабельності 74% об'єктів дослідження є меншим 9%. Тобто вартість валової продукції м'ясопереробки у Черкаській області практично повністю складається з її собівартості, а показник фондовіддачі приймає форму величини витрат у розрахунку на одиницю основних засобів. У такій інтерпретації зв'язок між фондовіддачею та прибутком, на нашу думку, має бути оберненим, проте рівень його тісноти не може бути суттєвим. На відміну від фондовіддачі, продуктивність працівників значно впливає на прибутковість м'ясопереробних підприємств.

Забезпеченість персоналу досліджуваних суб'єктів господарювання основними засобами має прямий зв'язок із прибутком, який є значущим. Наведені результати свідчать про те, що м'ясопереробним підприємствам Черкаської області доцільно або збільшувати обсяг використовуваних у процесі виробництва основних засобів, або зменшувати чисельність персоналу. Тобто витрати на механізацію процесу переробки м'яса підприємствами Черкащини є виправданими, що свідчить про адекватність процесу управління на рівні прийняття управлінських рішень у сфері інноваційно-інвестиційної діяльності.

Неістотним також є вплив адміністративних витрат на 1 грн валової продукції. Це означає, що збільшення витрат на управління процесом виготовлення та реалізації продукції м'ясопереробки жодним чином не впливає на прибутковість її виробників. Наведене свідчить про недосконалість та низьку ефективність управлінської діяльності у м'ясопереробних підприємствах досліджуваного регіону. У табл. 2 наведено рівняння регресії, якими формалізовано зв'язок між прибутковістю

м'ясопереробних підприємств та її значущими факторами. Отримані регресійні функції є адекватними та такими, що реально відображають характер виявленого зв'язку. Однак невисокі значення коефіцієнтів детермінації вказують на те, що випадкові коливання рівня прибутковості підприємств Черкаської області у середньому лише на **32%** зумовлені варіацією виділених факторів.

Таблиця 2

Регресійний аналіз основних факторів прибутковості переробки м'яса підприємствами Черкаської області

Показник	Рівняння регресії	Коефіцієнт детермінації	F-критерій Фішера
Забезпеченість персоналу основними засобами, тис. грн/чол.	$y = 0,038 + 0,0009x$	0,293	8,72
Забезпеченість персоналу оборотними засобами, тис. грн/чол.	$y = 0,024 + 0,00005x$	0,292	8,67
Забезпеченість персоналу грошовими ресурсами, тис. грн/чол.	$y = 0,00098 + 0,00011x$	0,299	8,97
Припадає валової продукції на 1 грн заробітної плати, грн	$y = -0,059 + 0,0039x$	0,346	11,12
Продуктивність праці, тис. грн/чол.	$y = 0,0018 + 0,0009x$	0,356	11,63
Припадає виробничих витрат на 1 грн валової продукції, грн	$y = 0,491 - 0,508x$	0,315	9,66

Примітка: критичне (табличне) значення F-критерію Фішера для вибірки обсягом 23 одиниць, однофакторної моделі та рівня значущості $\alpha = 0,05$ складає 4,28 ($F_{табл.} = 4,28$).

Джерело: власні дослідження.

Згідно з результатами регресійного аналізу, найбільший вплив на рівень прибутковості м'ясопереробних підприємств має обсяг виробничих витрат, що припадає на 1 грн валової продукції: при його скороченні на 1 грн частка прибутку в ціні може зрости на **50%**. Збільшення ж інших факторів на одиницю зумовить зростання прибутку в розрахунку на гривню витрат на **0,005-0,39** коп. При цьому найбільш істотні резерви підвищення прибутковості продуктів м'ясопереробки Черкащини закладено у збільшенні продуктивності праці, оскільки підвищення цього показника на 1 середньоквадратичне відхилення (**766,95** тис. грн/чол.) сприятиме збільшенню результативного показника на **6** його середньоквадратичних відхилень

(0,69%), а підвищення цього чинника на 1% – до збільшення прибутковості на 9,73% (табл. 3).

Таблиця 3

**Результати економічної інтерпретації
факторного аналізу прибутковості переробки м'яса
підприємствами Черкаської області**

Показник	Середнє значення	Середньо-квдратичне відхилення	Коефіцієнт регресії	β -коефіцієнт	Коефіцієнт еластичності
Забезпеченість персоналу основними засобами, тис. грн/чол.	58,08	66,82	0,0009	0,52	0,90
Забезпеченість персоналу оборотними засобами, тис. грн/чол.	661,37	1239,72	0,00005	0,54	0,57
Забезпеченість персоналу грошовими ресурсами, тис. грн/чол.	508,77	562,38	0,00011	0,54	0,97
Припадає валової продукції на 1 грн заробітної плати, грн	29,93	17,35	0,0039	0,59	2,01
Продуктивність праці, тис. грн/чол.	626,59	766,95	0,0009	6,00	9,73
Припадає виробничих витрат на 1 грн валової продукції, грн	0,85	0,13	-0,508	-0,6	-7,47

Джерело: власні дослідження.

Наведені фактори прибутку м'ясопереробних підприємств належать до внутрішніх, дією яких суб'єкт господарювання здатний самостійно управляти. Що ж стосується чинників зовнішнього впливу, то вони окрім згаданих вище включають податки, збори та платежі, які сплачують виробники. До податків, що мають пряму дію на економічний ефект, зменшуючи його розмір, належить насамперед податок на прибуток, ставка якого згідно з Податковим Кодексом України становить 21%. Також суттєві суми вітчизняні товаровиробники сплачують на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у вигляді нарахувань на фонд оплати праці (36,76-49,7%), розмір яких залежить від ризику виробництва працівників [5]. Помітний вплив на прибуток підприємств, у т.ч. м'ясопереробних, мають і непрямі податки. Згідно з чинним законодавством, непрямі податки сплачуються з виручки від реалізації [10].

Особливістю непрямих податків є те, що вони сплачуються кінцевим споживачем шляхом врахування сплаченого виробником податку в ціні у вигляді надбавки. Поняття надбавки до ціни передбачає первинність цієї надбавки та вторинність ціни. Тобто, за цією логікою, ціна на продукцію має визначатися як сума витрат на виробництво та реалізацію, планового прибутку та сплачених у бюджет непрямих податків.

Дуальною є роль нарахувань у фонд оплати праці персоналу підприємства. З одного боку, сума нарахувань – це витрати суб'єкта господарювання, які зменшують розмір прибутку, з другого – ці відрахування у позабюджетні фонди входять до складу валових витрат і тому зменшують базу оподаткування за цим видом податку. Позитивний вплив на рівень прибутку має ціна, яка, водночас, підвищує рівень сплачених непрямих податків. Витрати на оплату праці персоналу та інші виробничі витрати одночасно характеризуються оберненим зв'язком із економічним ефектом та збільшують його рівень, скорочуючи податок на прибуток.

Отже, всі виділені фактори прибутку підприємства (ціна, витрати, у т.ч. витрати на оплату праці, прямі та непрямі податки) не мають однозначного характеру дії на економічний ефект.

Виявлені суперечливі зв'язки свідчать про те, що зміна того чи іншого фактора спричинить зміну прибутку на певний коефіцієнт, відмінний від одиниці. Оцінка значень цих коефіцієнтів здійснювалася на основі принципів прийомів аналізу та синтезу, згідно з якими будь-який об'єкт дослідження можна представити у вигляді сукупності взаємопов'язаних елементів. Валовий прибуток при цьому аналізувався у складі ціни реалізації продукції, яка, в свою чергу, також включає витрати на оплату праці та інші виробничі витрати, податок на додану вартість – ПДВ. Загалом використано такі рівності:

1) ціна продукції дорівнює сумі загальних витрат, ПДВ та валового прибутку:

$$Ц = B_{\text{заг}} + ПДВ + ВП,$$

де $Ц$ – ціна реалізації продукції; $B_{\text{заг}}$ – загальні витрати; $ПДВ$ – податок на додану вартість; $ВП$ – валовий прибуток;

2) загальні витрати складаються із витрат на заробітну плату, інших витрат та нарахувань на фонд оплати праці (використано середню за всіма групами ризику ставку – 43%):

$$B_{\text{заг}} = BB + 3П + \text{Нарахування} = BB + 1,433П,$$

де 3П – фонд оплати праці; BB – інші крім заробітної плати витрати;

3) податок на додану вартість визначається як різниця податку, виділеного із валового доходу, та валових витрат. Виділений податок на додану вартість визначається шляхом ділення доходу та витрат на шість. Валовий дохід – це ціна, а валові витрати складають загальні витрати:

$$ПДВ = Ц / 6 - B_{\text{заг}} / 6 = 0,17(Ц - B_{\text{заг}}) = 0,17(Ц - BB - 1,433П).$$

На основі простих математичних перетворень наведені рівності приведені до одного рівняння та спрощено:

$$ВП = 0,83Ц - 0,83BB - 1,193П.$$

Наступним кроком є визначення рівняння чистого прибутку (ЧП) як різницю між валовим прибутком та податком на прибуток (ПП), розмір якого становить 23% від валового прибутку:

$$ЧП = ВП - 0,21ВП = (0,83Ц - 0,83BB - 1,193П) - 0,21(0,83Ц - 0,83BB - 1,193П);$$

$$ЧП = 0,83Ц - 0,83BB - 1,193П - 0,17Ц + 0,17BB + 0,253П;$$

$$ЧП = 0,66Ц - 0,66BB - 0,943П.$$

Наведене рівняння економічного прибутку розроблено для м'ясопереробних підприємств, які використовують устаткування вітчизняного виробництва. У разі ж імпорту основних засобів, переробники сплачуватимуть мито, яке враховується у ціні продукції, збільшуючи її собівартість. На основі отриманого рівняння доцільно провести аналіз чутливості прибутку до зміни його ключових чинників із врахуванням оподаткування діяльності підприємства (табл. 4).

Таблиця 4

Коефіцієнти чутливості прибутку виробників м'ясопереробної продукції на зміну основних його факторів із врахуванням дії податків

Фактор впливу	Коефіцієнт чутливості, %	Економічна інтерпретація
Витрати на оплату праці	-1,32	Збільшення витрат на оплату праці на 1% призведе до скорочення прибутку на 1,32%
Інші виробничі витрати	-2,32	Збільшення інших, окрім витрат на оплату праці, виробничих затрат на 1% призведе до скорочення прибутку на 2,32%
Ціна реалізації продукції	4,65	Збільшення реалізаційної ціни на 1% приведе до зростання прибутку на 4,65%

Джерело: власні дослідження.

Як видно з наведених даних, прибуток є найбільш чутливим до зміни ціни реалізації продукції (коефіцієнт еластичності за модулем є найбільшим).

Висновки. Процес формування прибутку як основного мотиву здійснення господарської діяльності м'ясопереробних підприємств підпадає під вплив факторів прямої та опосередкованої дії. При цьому, діючи на останні, виробники можуть управляти чинниками прямого впливу, тим самим збільшуючи економічний ефект від господарської діяльності. Найбільш суттєво на обсяг прибутку переробників м'яса діють рівень забезпеченості та продуктивності персоналу підприємств: збільшуючи рівень відповідних показників можливо підвищити рівень прибутковості на **0,6-9%**. Серед зовнішніх чинників суттєвий вплив на розмір економічного ефекту мають податки, які сплачують виробники продукції м'ясопереробки. До них належать податки на прибуток та додану вартість і нарахування на фонд оплати праці. У сукупності виділені проблеми та чинники є підставою та базою для розроблення системи заходів щодо збільшення економічного ефекту та підвищення рівня прибутковості вітчизняних м'ясопереробних підприємств.

Список використаних джерел:

1. Драган О. Основні напрямки реструктуризації підприємств м'ясної промисловості України / О. Драган // Економіка. Фінанси. Право. — 2000. — № 11. — С. 3—6.
2. Ємцев В. І. Особливості формування конкурентоспроможності підприємств м'ясної промисловості України / В. І. Ємцев // Науковий вісн. Ужгородського ун-ту. — Ужгород, 2011. — С. 100—105.

3. Заремба П. О. Методичні підходи до забезпечення стратегічного розвитку м'ясопереробної промисловості / П. О. Заремба // Наукові праці ДонНТУ. Серія: економічна. — 2007. — Вип. 32. — С. 184—187.
4. Заремба П. О. Реалізація потенційних можливостей підприємств як умова стабілізації та ефективного розвитку м'ясопереробної промисловості України / П. О. Заремба // Торгівля і ринок України. — 2010. — Вип. 29. — С. 403—410.
5. Збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування : Закон України від 8.07.2010 р. №2464-VI.
6. Кундеева Г. О. Стан, проблеми та перспективи інноваційної діяльності й тенденції розвитку інноваційної активності м'ясопереробної галузі / Г. О. Кундеева // Вісник Східноєвропейського університету економіки та менеджменту. Серія: Економіка і менеджмент. — 2009. — № 1 (5). — С. 164—177.
7. Мазуренко О. В. Стан і напрями розвитку м'ясопродуктового підкомплексу в Україні / О. В. Мазуренко // Економіка АПК. — 2002. — № 8. — С. 59—65.
8. Міхеєнко К. С. Стратегія економічного розвитку м'ясопереробної промисловості : автореф. дис... канд. економ. наук.: 08.00.03 / К. С. Міхеєнко; Донецьк. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. — Донецьк, 2007. — 20 с.
9. Пічкур Т. Стан українського ринку м'яса та м'ясопродуктів / Т. Пічкур, Г. Бондуренко, Д. Засекін // Товари і ринки. — 2011. — № 2. — С. 46—52.
10. Податковий кодекс України. Із змінами, внесеними згідно із Законом № 2856-VI (2856-17) від 23.10.2010. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>
11. Янковий В. О. М'ясопереробна промисловість, стан і перспективи розвитку / В. О. Янковий // Харчова наука і технологія. — 2010. — № 11. — С. 90—95.

С.С. Стецюк. Факторы влияния на прибыль мясоперерабатывающих предприятий Черкасской области.

Предложена классификация факторов влияния на прибыль мясоперерабатывающих предприятий в зависимости от характера воздействия на экономический эффект. Оценена степень влияния факторов на уровень прибыльности производителей продукции мясопереработки Черкасской области. Приведена количественная интерпретация взаимосвязи налоговых инструментов и экономического эффекта деятельности субъектов хозяйствования.

S.S. Stetsyuk. Pressure on profit meat processing plants Cherkassy region.

The classification of factors influencing the profit meat processing plants, depending on the nature of the economic impact. Reviewed the impact of factors on the profitability producers meat processing Cherkasy region. Shows the quantitative interpretation of the relationship of tax instruments and the economic effects of the entity.

ЗМІСТ

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

О.І. Котикова. Структура управління освітою в Україні.....	3
Julie A. Albrecht. Worldwide Food Safety Issues	9
М.Н. Малиш, В.І. Гаєриш, В.І. Перебийніс. Аналіз енергетичної ефективності виробництва соняшнику в умовах півдня України	18
І.В. Гончаренко. Світовий досвід подолання проблем охорони здоров'я у формуванні людського капіталу сільських територій України	26
С.М. Шкарлет, А.М. Коробка. Стан та тенденції діяльності підприємств галузі льонарства України.....	35
І.С. Смага, І.В. Савчук. Ефективність використання землі за різних типів спеціалізації особистих приватних господарств населення Городенківського району Івано-Франківської області.....	42
Т.В. Порудєєва. Функціонування фермерських господарств Миколаївської області.....	48
І.Г. Гуров, В.В. Гречкосій. Формування та функціонування інфраструктури аграрного ринку	54
О.А. Мамалюк. Реалізація концепції екомережі в регіональному аспекті	60
Т.В. Шевченко. Кон'юнктура ринку України за реалізацією продовольчої продукції.....	66
С.С. Стецюк. Фактори впливу на прибуток м'ясопереробних підприємств Черкаської області.....	72
О.А. Літвак. Екологічна оцінка земельних ресурсів підприємств аграрного сектора	82
Є.О. Павлюк. Інтеграційні процеси в економіці: сутність та переваги.....	90
І.Г. Волкова. Сутнісні характеристики інноваційної діяльності аграрних ВНЗ.....	97

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ НАУКИ

В.В. Гамаюнова, А.В. Томницький. Баланс основних елементів живлення у ґрунті залежно від внесення мінеральних добрив під нут	103
---	-----

В.Д. Солодкий, Р.І. Беспалько, І.І. Казімір. Лісогосподарські заходи у збереженні ґрунтового покриву гірських схилів	109
К.М. Карпенко, В.В. Калитка. Економічна та біоенергетична ефективність застосування регулятора росту АКМ при вирощуванні помідора	122
Н.М. Осокіна, К.В. Костецька. Вплив умов зберігання на втрати маси плодів овочів	128
О.І. Заболотний. Вплив гербіциду трофі 90 на чисту продуктивність фотосинтезу та врожайність кукурудзи	134
А.О. Рожков, В.К. Пузік. Масові показники міжвузлів префлоральної зони рослин тритикале ярого залежно від ценотичної напруги у посівах.....	141
О.Г. Жуйков. Агроекологічні передумови вирощування гірчиці чорної в незрошуваних сівозмінах півдня України.....	149
В.П. Коваленко. Значення обробітку ґрунту в технології одержання високопродуктивних посівів люцерни	157
Р.В. Борищук, Р.А. Вожегова. Вплив способів основного обробітку ґрунту на забур'яненість посівів ячменю озимого в умовах зрошення.....	162
С.С. Байберова, М.Є. Сердюк. Вплив погодних умов вегетаційного періоду на збереженість яблук в умовах південного степу України.....	171
Д.Т. Семен. Гарбуз на насіння – прибуткова культура	178

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

В.Г. Богза, В.С. Шибанін, А.П. Шибаніна. Експериментальні дослідження пружно-деформованого стану силосу ємністю 50 т	184
В.Е. Зубков. Совершенствование процесса сепарации корнеклубнеплодов от примесей	189
О.С. Кириченко. Дискретизація безперервних систем автоматичного керування за методом Ейлера.	195
К.М. Деркач. Оптимізація параметрів процесу змішування комбікорму з жиромісткою добавкою в гвинтовому змішувачі.	199
В.А. Грубань. Обґрунтування компоновочної схеми технологічного модуля для збирання кукурудзи	204

Наукове видання

Вісник аграрної науки Причорномор'я
Випуск 1(71) – 2013

Технічний редактор: *О.М. Кушнарьова.*
Комп'ютерна верстка: *Ю.В. Антонович.*

Підписано до друку 26.02.2013. Формат 60 x 84 1/16.
Папір друк. Друк офсетний. Ум.друк.арк. 13,63.
Тираж 300 прим. Зам. № _____. Ціна договірна.

Надруковано у видавничому відділі
Миколаївського національного аграрного університету
54020, м.Миколаїв, вул.Паризької комуни, 9

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4490 від 20.02.2013 р.